

Edicija
Docta Dicta

Branko Dimitrijević
Mirjana Prljević
Poslovni roman
NOVI ALGORITAM SRBIJE

Izdavač
HERAedu, Beograd
www.heraedu.rs

Za izdavača
Zorica Stablović Bulajić

Lektura
Milena Davidović

Likovni urednik
Jasmina Živković Pavlović

Tehnički urednik
Slaviša Krstić

Štampa
Publish, Beograd

Tiraž
500

Godina izdanja
2021

© 2020, HERAedu, Beograd
Ovo delo se ne sme umnožavati, fotokopirati ili na bilo
koji drugi način reprodukovati, u celini ili u delovima,
bez pismenog odobrenja izdavača.


POSLOVNI ROMAN

NOVI ALGORITAM SRBIJE

**POVRATAK IZGUBLJENOJ MATRICI INTEGRISANE MUDROSTI
ZA DOBROBIT SVOGA RODA I CELOKUPNOG ČOVEČANSTVA**

**Branko Dimitrijević
Mirjana Prljević**

HERA*edu*



***Našim majkama i očevima, Bojani i Đorđu,
i svim budućim generacijama***

Kasna jesen 1991. godine. Niski oblaci iznad Glazgova dobuju kišnim kapima o prozore studentskih soba. U njima šest studenata sede prikovani uz televizor i gledaju u neverici snimke krvavog raspada jedne zemlje dok u rukama drže nekakve teške knjige. Godina magistarskih studija u večito kišnoj i prohladnoj Škotskoj ispunjava njihove mlade mozgove novim znanjima, ali im ta ista godina natapa srca bolnim vestima i slikama iz njihove domovine. Jedan od tih studenata beogradskog Mašinskog fakulteta bio sam i ja, presrećan zbog pružene prilike da prvu godinu radnog iskustva u proizvodnim pogonima Fabrike mašina i alatki „Lola” u Železniku dopunim novim spoznajama. Te, u Glazgovu, prvi put pronađene i iščitane misli o uspešnom upravljanju industrijskim sistemima, japanskom čudu kvaliteta i o principima vođenja rodile su u meni nezasitu glad za kompetencijama iz tih oblasti, ali i ideju da i sâm napišem knjigu koja bi možda mom rodu ponudila nekakvo drugačije rešenje. Ionako su se u mom mladom biću tokom odrastanja i sazrevanja borile želje postati pisac ili inženjer, pa je pisanje knjige koja će biti mešavina ovih, naizgled oprečnih, nastojanja bio nekakav kompromis.

Nažalost, ta knjiga nije ugledala svetlost dana u tim ‘prokletim devedesetim’, kada je bila toliko potrebna. Počela je da nastaje u dalekoj Kanadi dok su nad mojom Srbijom i Beogradom ponovo leteli bombarderi. Počela, pa stala, a ja sam za to krivio život.

Kasno leto 2019. godine. Opušteno nedeljno popodne, sunčan dan i nigde oblaka iznad Vindzora, a vremenska prognoza na televiziji pokazuje da će takva biti i cela nedelja u Ontariju. Prebacim TV kanal na onaj naš, ‘emigrantski’, i u emisiji sugestivnog naziva „Povratna karta MP” prepoznam lice mlađe sestre mog venčanog kuma Saše kako govori o poslovnim putešestvijama u svetu i vraćanju u Beograd. Poslednji put smo se videli u Parizu 2010. ili 2011, ko će ga znati, a pre toga 1994. na mom ispraćaju u Kanadu. Ne mogu da verujem svojim ušima. Reči ‘male Mire’ kao da oru moje moždane vijuge i prevrću od dugog vremena okorela razmišljanja. Vadim iz fioke, kako se to nekad govorilo, one stranice jednom započete knjige i uz pomoć mog kuma pronalazim Mirin telefon. Moramo da se nađemo što pre. Prva prilika pružila se krajem septembra, kada sam zbog posla u Evropi bio u Beogradu.

Oktobar 12, 2019. godine. Subota, još jedan prelep dan u mom voljenom gradu. Datuma se tačno sećam, jer sam posle završenog posla u Skoplju žurio na prvi sastanak sa Mirom nakon što je pročitala moje davno zapisane misli. Od sveg srca radovala se našem susretu. Jedan od splavova na Dunavu ispred hotela „Jugoslavija” (kakva čudna koincidencija za naziv hotela) bio je poprište sudara strategije i operativnosti, svrhe i metoda, osećanja i misli, ezoterije i pragmatizma i, naposletku, ženskog i muškog pristupa pisanju već započete knjige. Po povratku u Kanadu naša prepiska se nastavlja, ali knjiga sporo napreduje, jer sam, kao i proteklih godina, lenjost duha uspešno pravdao zauzetošću regularnim poslovima.

Mart 20, 2020. godine. Usled pandemije COVID-19 virusa moj prenatrpani radni kalendar prazni se do daljnjeg, jer čitav svet prestaje da radi osim onih bez kojih se ne može – lekara i proizvođača hrane. Hrana, Rad i Mir, reče Tesla. Oslobođen aerodroma, aviona i iznajmljenih automobila, usamljenih noćenja u hotelima i večera u restoranima, susreta sa raznim ljudima u proizvodnim organizacijama Evrope i Amerike i stalnog usklađivanja novih poslova koje je moj konsultantski posao zahtevao, u miru svog doma, za nepuna tri meseca moja kuma i ja završili smo knjigu koja je pred tobom, dragi čitače. Ako ove reči čitaš, ti si već sa nama.

Skoro trideset godina je prošlo od prve ideje za knjigu i sada znam da moja mlada duša, iako ispunjena žarkom željom, tada nije znala kako knjigu da napiše. Kao i svima nama, i toj duši je bila potrebna pomoć. Vesti iz naše domovine Srbije, iz regiona u kome smo odrasli Mira i ja, kao i vesti iz celog sveta, još uvek nisu sjajne. Iako knjiga kasni toliko godina, iskreno se nadamo da će ona u dobrim ljudima sadašnjice ili nekim budućim generacijama probuditi novu energiju stvaralaštva i poslovanja. Kod nas kažu – bolje ikad, nego nikad.

Vaši Mirjana i Branko
U Vindzoru i Beogradu,
28. maja 2020. godine
iliti po našem kalendaru, 28. traven leta 7528.

SADRŽAJ

PRVI DEO

1. PRVI SUSRET	13
2. SEME U OGLEDALU	29
3. PARADIGMA POTPUNE MUDROSTI	47

DRUGI DEO

4. ŽELJA, PLAN, VOĐENJE	65
5. KOMPETENCIJA, AKCIJA, SLUŽENJE	113
6. NAVIKA, STUDIJA, UPRAVLJANJE	169

TREĆI DEO

7. MATRICA INTEGRISANE MUDROSTI	269
8. POSLEDNJI SUSRET	287
9. PROLOG	295

Poruka za kraj (Perunove Vede)	311
Literatura	313